

*N*agytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2012. új folyam I. (XXII.)

4. szám

*Áldott, békés
karácsonyt és boldog
új évet kívánunk!*

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2012. új folyam I. (XXII.)
4. szám

Az Ige fényénél	1
Gyülekezeti Nap	2
Presbiteri kirándulás	5
Holy Angels látogatása az Immánuel Otthonban	8
Egy este Istennel	10
A Kőszikla – Ifi bibliakör	12
Keresztelések, esküvők, temetések	
Megújul a Nagytemplom	

Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

Felelős kiadó: Vad Zsigmond

esperes-lelkipásztor

Grafikai terv: Mikáczó Kamilla

Nyomda: Litográfia Kft.

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Készült 1000 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

4026 Debrecen, Piac u. 4–6.

Telefon: +36 (52) 412-694

E-mail: ntemplom@yahoo.com

www.nagytemplom.hu

Állandó alkalmaink:

- Hétfő
- du. 4 óra bibliára (okt.-től 3 óra) a gyülekezeti teremben
 - du. ½ 5 óra imaóra a Hajléktalan Melegedőben (Péterfia u. 40.)
- Szerda
- de. 10 óra idősek bibliórója a Nyitott Ajtó Otthonban (Múzeum u. 2. sz.)
 - de. 10 órától Édesanya-Gyermek Klub (gyesen lévő édesanyák és kicsinyeik részére) a Leány u. 2. sz. alatti Ifjúsági Központban
 - este 8 órakor ifjúsági imaóra a Leány utcán
- Csütörtök
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Otthonban
 - este 6 órakor HiReSZ ifi bibliaköre és 7 órakor KŐSZIKLA ifi a Leány utcán
- Péntek
- este ½ 6 órakor BÁRKA ifi, Szivárvány ifi és DJ-ifi bibliaköre a Leány utcán
 - este ½ 7 órakor Istent dicsőítő zenei alkalom
 - este 7 órakor Bizalom Köre ifi, KINCS ifi, HIFI-ifi és PUSH ifi bibliaköre a Leány utcán
- Szombat
- du. 5 órakor TEAM ifi, este 7 órakor ÁMEN ifi bibliaköre a Leány utcán

Úrvacsoraosztás a hónap első vasárnapján

de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor.

„Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki.” (Lukács 1, 68.)

Sokakban megfogalmazódik a kérdés évről-évre: milyen az igazi Karácsony? Hiszen ilyenkor mindenhol csakis a „valódi Karácsonyról” hallunk. A világban mindenki bizonyítani próbálja, hogy a Karácsony igazi receptje az ő birtokában van. Mi keresztyének hisszük, és nem bizonygatjuk, de annál inkább hirdetjük, a valódi Karácsony arról szól, hogy az Úr Jézus Krisztus, az Isten Fia csöndesen megérkezik hozzánk. A szívünkbe, az életünkbe, az otthonunkba. Nem karácsonyi koncertek közepette, nem díszkivilágításban, nem a nagy bevásárlóközpontok zaja és hangulata közepette, és nem a zajos, nagy ünnepi vacsorák közepette. Ő csöndesen érkezik, akkor, amikor elcsendesedünk.

Fülünkbe cseng Ady Endre verse: *„Mikor elhagytak, mikor a lelkem roskadozva vittem, csöndesen és váratlanul átölelt az Isten!”* Zakariás és felesége Erzsébet így érezték magukat, gyermektelenül, elhagyatva. De Isten beleszólt az életükbe és ígéretet kaptak, hogy fiúk fog születni. Amikor Isten beteljesítette ígéretét, Zakariás némasága – mely hitetlensége miatt volt – megszűnt, megtört a csend, és Zakariás elkezdett énekelni. A Szentlélek nyitotta

meg a szívét és a száját. Mert ez az igazi Karácsony. Amikor Isten Szentlelke megnyitja a szívünket és a szánkat, hogy énekeljünk, magasztaljuk a pásztorokkal és az angyalokkal együtt a dicsőség Királyát, az Úr Jézus Krisztust!

„Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki.” A Szentírásban így olvassuk: meglátogatta népét az Úr. Úgy is lehet fordítani: jól kinézett magának. Mert tetszünk neki, mert szeret bennünket, gyarló embereket. Karácsony ünnepének ez az örömezene, hogy kinézett magának minket az Isten. Ezért hisszük, hogy szeretetével és hatalmával láncokat fog széttörni, mélységekből fog szabadulást adni. Hiszük, hogy örvendővé teszi a szívünket, és látogatása igazi áldással lesz ránk. Kiszabadít onnan, ahol megrekedtünk. Ártalmatlanokká teszi azokat, akiktől féltünk és retgettünk. Félelem nélküli, felszabadult életre fog vezetni. Mert kiválasztott minket, és egyszülött Fiában, az Úr Jézusban igazi étellel, örök étellel ajándékoz meg. Megváltja életünket, meglátogat és megszabadít.

Gyülekezeti Nap

„Izráel fiainak egész közössége összegyűlt Silóba. Ott helyezték el a kijelentés sátrát, miután meghódolt előttük az ország.” Józsué 18,1.

Ahogy az akkori emberek Józsué vezetésével, úgy mi is felállítottuk a gyülekezet sátrát. Idén, 2012. szeptember 15-én már másodszor került megrendezésre a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség lassan hagyománnyá váló gyülekezeti napja. Széles Csongor lelkipásztor szervezése segített minket a Dorcas kempingben.

Hűvös, borús, esőt sejtető reggelre ébredtünk, mégis mindenki lelkesen és izgatottan várta a buszt a templom előtti téren. Amikor megérkeztünk, kicsik és nagyok egyaránt elindultak felfedezni és birtokba venni a sok élményt ígérő tábor. Már a regisztrációnál is kiderült, hogy nagyon sokan jöttek el, hogy talál-

kozzanak egymással. A nap során készített videós interjúkban is hallhatjuk, hogy sokan rég nem látott ismerősre, barátira találtak. Mások pedig más gyülekezetből érkeztek ide baráti meghívásra.

A reggeli érkezéskor már az egész tábort belengte a bográcsban sercegő finom slambuc illata. Néhányan ugyanis már hajnalban nekiláttak az ebéd elkészítésének. A kora délelőtti órákban folyamatosan érkeztek az emberek, ki autóval, ki kerékpárral. Ahogy sokasodott a tömeg, úgy sorakozott az asztalon egyre több házi készítésű sütemény. A gyülekező közben pedig készítettük szívünket az Istent dicsőítő alkalomra.

Immánuel Otthonban gondozott
gyermek tánca

A programok 10 órakor kezdődtek. Mindenki behúzódott a sátor alá, elcsendesedett és dicsőítő énekeket énekelt, majd pedig nyitott szívvel hallgatta Isten Igéjét Szász Barnabásné lelkipásztortól. Vad Zsigmond esperes úr a gyülekezet életéről tartott előadást, melyből jobban megismerhettük azt a közösséget, melyhez tartozunk.

Az idei gyülekezeti napon is érezhető volt a közösség összetartó ereje. Sok kéz segédkezett a háttérben, mindenki hozott valamit a rendezvényhez. Ezáltal személyes élményként élhettük meg a gyülekezeti napot. Érezhettük, hogy ez a mi saját napunk, ahol együtt építhetjük a közösségünket, együtt tehetünk bizonyosságot hitünkrol az Úr színe előtt, és együtt dicsérhetjük Öt.

Éneklés közben

A lelki táplálék után megízlelhettük az elkészített ételt. Ekkor sajnos már esett az eső, ami mégsem vette el senki kedvét. Sőt, Isten még az esőt is a javunkra tudta fordítani. A sátor oltalmat adott az eső elől. Közelebb húzódtunk egymáshoz a hideg ellen, és ez a szíveket is közel hozta egymáshoz. A felnőttek jóízűen beszélgettek, a gyerekek pedig élvezték a számukra kínált programokat, és önfelvidten szaladgáltak az esőben.

Akik eljöttek, megtapasztalhatták, hogy mekkora áldást jelent az életükben, hogy egy olyan gyülekezethez tartozhatnak, ahol részesei lehetnek egy nagy egésznek, ami azért működhet olyan jól és nyújthat lelki feltöltődést, mert Isten Lelke munkálkodik benne.

Kiss Gyöngyi
gyülekezeti tag

Presbiteri kirándulás 2012. szeptember 22.

A már hagyományosnak tekinthető kirándulás egyrészt kitekintést jelent egyházmegyénken kívüli gyülekezetekre és templomaikra, másrészt jól szolgálja a presbitérium építését egymás jobb megismerése, közös áhitat és imádkozás révén. Az elmúlt két évben a Szabolcs-Szatmár-Beregi szomszédainkat, az idén Heves megyében Eger és Szilvásváradot látogattuk meg. A szombat reggeli autóbusszal történő utazás közös énekléssel és imádkozással kezdődött, majd a program ismertetése után a Hortobágyon keresztül indultunk úti céljaink felé. Az időjárás is kegyeibe fogadott Isten gondoskodásával Bennünket, a 42 utas – jórészt presbiterek, néhány hozzátar-

tozó és lelkipásztor kíséretében – kisebb csoportokban beszélgetett, ismerkedett lelki testvéreivel, vagy csodálta a többnyire ismerős puszta buszból is látható állat- és növényvilágát. Füzesabony előtt rövid kávészünetet tartottunk, majd „törökök módjára” Maklár-Felnémet felől közelítettük meg Eger városát, hogy most még csak átutazva rajta a megbeszél, program szerinti időben Szilvásváradra érjünk. A Bükk hegyi útjait szegélyező erdők, fasorok fái a kezdődő ősze jellemzően csodálatos színekben pompáztak, az időnként megmutató Nap sugarai a zöld, vörös, sárga, barna árnyalataiba öltözött faleveleket utánozhatatlan színvarázsban mutatták meg a látogatóknak.

Útban a Fátyol vízeséshez

A körtemplom megcsodálása után istentiszteletet tartottunk néhány presbiter testvérünk aktív részvételével. Az igét a Jelenések könyve 7. részének 13–17. versei alapján vezető lelkipásztorunk, Vad Zsigmond esperes úr hirdette, majd együtt énekelve és imádkozva dicsőítettük a hitünk és reménységünk szerint a Jézus Krisztusban hívóknak és Őt követőknek örök életet ígéro Teremtő Istenünket.

A táj csodáit néhány település szakította meg rövid időre, és már látszott is utunk első célállomása, Szilvásvárad, illetve a hegyoldalra épült, 2004-ben részlegesen felújított, négy oszlopos református körtemplom. A helyi lelkipásztor testvérünk egyéb szolgálata miatt nem lehetett jelen, így lelkipásztoraink, elsősorban Oláh István nagytiszteletű úr vállalkozott a templom bemutatására. A nem megszokott formájú templomot 1837–41 között építtette gróf Keglevich Miklós katolikus főnemes úr, azaz a templom a római katolikus testvérek számára épült. Tervezője vagy Páchk János vagy a jól ismert Hild József lehetett, ezt nem tudták pontosan kideríteni. Az építómester a híres Povolni Ferenc volt. A néphit szerint a gróf és a korabeli egri érsek közötti nézeteltérés miatt ajándékozta a gróf a református egyháznak, azzal a valós kikötéssel, hogy a templom homlokzatára kerüljön fel vasbetűs írással a 97. zsoltár 7. verse: „Szégyenüljenek meg a faragott képeknek minden szolgálái”. Ez az idézet ma is látható a 35 méter magas, köralakú, kupolás templom homlokzatán.

Az egri várfal közelében

Lélekben megtisztulva ültünk fel a helyi, nyitott vagonú kisvasútra, és negyedórás utazás után a végállomásról gyalog indultunk vissza, ugyanis szerettük volna megnézni a Fátyol vízesést is. Ennek azonban csak a „hült” (kiszáradt) helyét találtuk, ami fotósainkat azért nem akadályozta fényképek készítésében, bizonyítva ottjártunkat, és a szárazság hegyi terepen is mutatkozó hatásait. A gyalogtúrát mindenki jól bírta, de a központba érve éhesen és jóleső fáradsággal tértünk be egy étterembe, ahol egyórás pihenő és finom ebéd után testi erőnk is megújult.

Ismét buszra ültünk, és irány Eger. Az ódon, keskeny belvárosi utcákon kanyarogva a török időköt idéző minaret „árnyékában” parkoltunk le, majd egy rövid séta következett kisebb csoportokban a belváros műemlék épületei között. Ezután az Eger patak partján fekvő Kálvin Ház felé vettük az irányt, ahol az Egri Református Egyházközség főgondnoka és a gyülekezet egyik presbitere fo-

dott bennünket, és tartott felváltva egy kis ismeretterjesztést a régebben Herner háznak nevezett épületről. Az épület alaprajza U alakú, egy emeletes, barokk stílusú, és a protestáns egyház 1862-ben vásárolta meg, miután addigra anyagilag is megerősödött. Ez az épület lett a város protestáns kulturális életének a központja, amellet, hogy 1930-ig itt tartották az istentiszteleteket is. 1930-ban ugyanis felépült az új református templom. A Kálvin Házat azonban 1945-ben államosították, és csak 1997-ben tudta visszaszerezni az egyház. A Kálvin Ház

azóta is – bizonyos átalakítások után – a protestáns kulturális élet központja, és az ehhez kapcsolódó intézményeinek székháza. (Egri Református Egyházközség lelkesi hivatala, Egervölgyi Református Egyházmegye esperesi hivatala, Doktorok Kollégiumának főtktári hivatala, Egyházi könyvesbolt, Kálvin Ház alapítvány stb). Áldásmondás, közös éneklés után megkóstoltuk vendéglátóink kitűnő vörös borát, és máris indultunk utunk utolsó állomására, az ún. Kőporos Pincészetbe, hiszen a tájegység híressége, az egri borászat mellett nem lehetett csak úgy, szó nélkül elmenni.

Ezt a programot is Oláh István lelkipásztor testvérünk szervezte meg nagy hozzáértéssel és körültekintéssel, ahol is a pincészet egyik vezetője igen kimerítő, kóstolással is alátámasztott, így jókedélyű előadást tartott a borkészítés folyamatáról, a legfontosabb titkok kifejegése nélkül. Miután meggyőződünk egyes egri borok kiváló zamataról (buké), fáradtan, de jókedvűen indultunk haza, és a jókedv kitartott egészen hazáig. Úgy érzem, hogy a kirándulás elérte a célját: az igehirdetés, a közös imádkozások és éneklések az Istenünk dicsőítése mellett lélekben megerősített mindnyájunkat. Jobban megismerve egymást közelebb kerültünk szolga-testvéreinkhez, és ez bizonyára meg fog mutatkozni a presbiteri szolgálat eredményességében is. Bizvást kérhetjük a mi Teremtő Édesatyánktól, hogy: *„Kezeink munkáját tett maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!”* (Zsolt 90,17)

Dr. Debreczeni Lajos gondnok

Holy Angels látogatása az Immánuel Otthonban

Feltétel nélküli szeretet, korlátlan lehetőségek – ez a mottója az Holy Angels (USA, Belmont) intézménynek, melynek képviselői október 20–30 között látogatást tettek intézményünkben. A Holy Angels keresztény alapokon működő otthon, melynek filozófiája, ellátási profilja, szemlélete nagyon hasonlít az Immánuel Otthonra. Ezek a közös alapok már akkor is kiderültek, amikor a testvérgyülekezetünk (MPPC) jóvoltából 2009-ben az Immánuel otthon három munkatársával lehetőségem volt betekinteni az ott folyó munkába. Már akkor megfogalmazódott a további szakmai együttműködés lehetősége, amely most realizálódhatott a Holy Angels igazgatója (Regina P. Moody) és szakmai vezetője (Kery C. Massey) látogatása révén szintén a testvérgyülekezetünk (MPPC) támogatásával.

Holy Angels és az Immanuel Otthon
együttműködési megállapodásának
aláírása

A fogyatékkal élő gyermekek által készített vászon falikép az együttműködésről

Rendkívül sűrű, programokban és élményekben gazdag néhány nap volt, melyben igyekeztünk az Otthon valamennyi tevékenységét bemutatni, a helyi gyógypedagógiai és konduktív pedagógiai sajátosságokat kidomborítva. Angol nyelvű szakmai jegyzeteket is készítettünk, melyet kézbe adtunk, hogy könnyítsük a szakmai eligazodást.

Legnagyobb örömünk az volt, hogy rendkívül érdeklődőek voltak, és nagyon nagyra méltányolták az itt folyó szakmai, emberi munkát. Többször mondták, hogy nekik is van mit tanulni tőlünk.

A két intézmény közötti hivatalos partneri kapcsolat megalakulásának formai elemei is voltak. Született egy két nyelvű megállapodás, mely a további együttműködésről szól, és a gyermekek bevonásával közösen született két olyan vászon falikép, mely ennek az együtt-

működésnek a fogyatékos személyek által is érthető képi kommunikációval megsegített verziója. A falikép egyike a Holy Angelsben emlékezteti a munkatársakat és lakókat az együttműködésre, míg másik példánya itt az Immanuel Otthonban.

Látogatásuk persze nem csak az Otthonra terjedt ki, hanem megismerhették Debrecen, voltak a Hortobágyon, Szatmárban és Budapesten, valamint Szentendrén is. Itt létük utolsó napján a Nagytemplomi istentisztelet keretében fejezték ki köszönetüket az itt szerzett tapasztalatokért. Bízunk benne, hogy a kapcsolat folytatódik és mindkét fél számára gyümölcsöző lesz azoknak érdekében, akiknek velük együtt szeretnénk feltétel nélküli szeretettel korlátlan lehetőségeket biztosítani

Györi Zsófia intézményvezető

„Senki meg ne vessen ifjú
korod miatt, hanem légy példája
a hívőknek...”

1Tim 4,12

Egy este Istennel

Szeptembertől minden vasárnap 18 órától emberek töltik meg a Nagytemplomot, akik az esti istentiszteletre érkeztek. Többen is csodálkozva tették fel a kérdést: *Hogyan lehetséges, hogy vasárnap este tele van a templom? Szerintem a válasz nagyon egyszerű: a hívő ember szeret Isten közelében lenni. Ezek a nagyon áldott alkalmak pedig lehetőséget adnak arra, hogy hívő közösségben, együtt, közösen dicsérjük az Urat.*

A Nagytemplom mindig is a Református Egyház szimbóluma volt Magyarországon. Ez a mostani kezdeményezés nem mond ellent a kialakult tradíciónak, hiszen az istentiszteletek középpontjában továbbra is a Biblia,

Isten igéje és annak magyarázata áll. Ugyanakkor új lehetőségeket nyit meg hitünk megélésére. Rengeteg szolgálat van, amelyek véleményem szerint igazi közösséggé formálják gyülekezetünket. Úgy gondolom, minél többet teszünk

valamiért, annál fontosabb lesz számunkra, és annál inkább a magunkénak fogjuk érezni. A buzdítás, az imádság szolgálata lehetőséget ad arra, hogy közösségünk tagjai előtt elmondjuk azt az üzenetet, amit Isten ránk bízott. Hiszen Isten mindannyiunkkal beszél, szól hozzánk, és sokszor rajtunk keresztül üzen másoknak. Igazi öröm, ha ez az üzenet segítséget nyújt, fájdalmat csillapít, eljut másokhoz. Az igeolvasás, az adományok fölött elmondott hálaadás alkalmával gyülekezetünk képviselő-

jeként mehetünk az Úr elé. A dicsőítő énekek szövege és dallama közelebb áll a mai magyar nyelvhez, és sok esetben olyan embereket szólít meg és vonz be a templomba, akik eddig nem jártak. Voltak olyan idősek és fiatalok, akik a téren sétálgatva hallották meg a zenét, ezért jöttek be és vettek részt az istentiszteleten. Az igehirdetés utáni teaházi beszélgetések még otthonosabb hangulatot teremtenek, közelebb hozzák egymáshoz gyülekezetünk tagjait.

Nekem a vasárnap este azt jelenti, hogy Istennel zárhatok le egy hetet, és vele is kezdek el a következőt. Lelki feltöltődést, békességet, erőt és útmutatást adnak ezek az alkalmak. Úgy gondolom, hogy időközönként meg kell állnunk, hogy végiggondoljuk mindennapjainkat, céljainkat, értékrendünket. Jó, ha rákérdezzük, hogy merre tart az életünk. Még jobb, ha minderről Istent kérdezzük, hiszen Ő világos célokat ad nekünk, egyértelmű terve van az életünkkel. Ha engedjük, ha kérdezzük, és a válasza is odafigyelünk, akkor látni fogjuk, hogy a tőle kapott célokhoz minden segítséget megkapunk. A békesség, a boldogság érzését nem külső dolgoktól kell várnunk, azt magunkban kell megteremtelnünk. Ez pedig akkor lehetséges, ha ott van az életünkben Isten. Ezek a vasárnap esték erősebbé teszik a vele való kapcsolatot. Úgy érzem, minden alkalmat az Úr jelenléte és szeretete ragyog be.

Pócsik Anett gyülekezeti tag

A Kőszikla – Ifi bibliakör

Már a bibliakör neve is megnyugvással töltötte el lelkünket, annál is inkább, mert a nyári vakációnk során megtapasztalhattuk, hogy mekkora biztonságot jelent egy égbe meredő, hatalmas kősziklán megpihenni, melyen megtörnek a vihar korbácsolta hullámok és az ember békeesen erőt gyűjthet a hátán, hogy aztán újult erővel folytathassa útját!

Esküvőnk alkalmának szervezése miatt, szeptember volt már, mikor először sikerült eljutnunk a Kőszikla ifi egyik csütörtöki alkalmára. Széles Csongor lelkipásztor által vezetett lelkes és szemmel láthatóan összeforrt kis csapat nagy kedvességgel és érdeklődéssel fogadott minket. Már a bemutatkozásunk során éreztük, hogy feloldódtunk a helyiség barátságos, meghitt atmoszférájában.

A kötetlen beszélgetés során hamar kiderült, hogy az élet legkülönbözőbb területeiről gyűlnek itt össze a „bárányok”, hogy a napi gondokat és problémákat az ajtón kívül hagyva, a Szentlélek erejétől megújulva térhessenek aztán vissza a világ álnok, ingatag színpadára.

A beszélgetést követően ékes dallamokkal, gitár kíséret mellett dicsőítjük az Urat. Itt nem az számít, kinek van jó hangja, vagy kinek nincs. Akaratlanul is kórusná formálódunk, és mintha egy láthatatlan karmester vezényelne közöttünk lágy szelídséggel, kinek irányítását mindenki érti! Az énekek után elcsendesedünk, és az Úrhoz fohászunk,

sosem felejtjük el megköszönni, hogy „egybegyűjtött minket”. Miután a Krisztus Lelkét magunk közé hívtuk, az Ő tanulságos történetei közül Csongor felolvas egyet a Bibliából. Lassan és minden szónak nagy jelentőséget tulajdonítva teszi mindezt, hogy mint tavaszi eső idején rügy fakadjon lelkünk avar fedte szegletében is. Serken is az élet bensőnk teljes egészén, érezzük, ahogy eltörnek a gondolatok kérdések formájában, mint ezernyi pipacs a mezei út szélén. Senki nem marad megválaszolatlan, minden lélek megtelik mennyei táplálékkal, a szív csordultig szeretettel egymás lényére iránt. Boldogan elhordozzuk egymás terheit is, hisz ez a lelki katarzis eljuttat minket arra a felismerésre, hogy mi testvérek és igaz barátok vagyunk a Jézus Krisztusban!

Az alkalom zárásaképpen újra imádkozunk egymásért és azért, hogy részei lehettünk ennek a csodának. Erről a csodáról nem kell álmodozni és vágyakozni sem szükséges rá, hiszen közel van, minden ember számára elérhető.

Hisszük, hogy további életünk, mint egy lámpás szikrázó fénye tör majd utat, az út nélküli lelkek, megkérgesedett szívek legmélyén, hogy az ítélet során minél többen üdvözülhessünk!

Deczki József és felesége

Deczkiné dr. Gaál Veronika

gyülekezeti tagok

Keresztelések, esküvők, temetések

KERESZTELÉSEK

2012. szeptember 1. és december 16. között 53 gyermek és 12 felnőtt részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe...” (Mt 28, 19)

KONFIRMÁCIÓ

2012. december 9-én 22 felnőtt tett konfirmációs fogadalmat az istentiszteleten.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” (Jel 2,10)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

Házasságukra Isten áldását kérték 2012 szeptember havában 14, októberben 5, november 2 és decemberben 1 ifjú pár.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáálló segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2012. augusztus havában: Mátyus Józsefné (sz. Szűcs Katalin) 82 éves; Gönczöl Mihály 84 éves; Koncz Lajos 78 éves.

2012. szeptember havában: Sági Józsefné (sz. Vida Emma) 89 éves; Teremi Jánosné (sz. Szabó Mária) 88 éves; Pántya Józsefné (sz. Csalánosi Anna) 77 éves; Debreczeni Pál 90 éves; Csatlós István 75 éves; Csobai Mária 72 éves; dr. Szabó György 88 éves.

2012. október havában: Tóth Sándorné (sz. Egeresi Márta) 65 éves; dr. Karasszon Dezsőné (sz. Irlanda Sára) 87 éves; Kozma Ilona 82 éves; Győri Gyula 82 éves.

2012. november havában: Németh Ferencné (sz. Molnár Piroška) 84 éves; Balogh Tibor 88 éves; Katona Sándor 74 éves; Kocsis Lászlóné (sz. Veres Róza) 78 éves; Somogyi Zoltán 80 éves; Tóth Irén 78 éves; Papp Ferencné (sz. Gombos Emma) 89 éves.

2012. december havában: Dorka Béla 84 éves; Egri Gyula 79 éves; Medgyesi Gyula 64 éves; özv. Dobrossy Károlyné (sz. Erdős Teréz) 91 éves.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

2013 februárjában missziói vasárnapokat tartunk: 3-án, 10-én és 17-én a délelőtt 10-kor kezdődő istentiszteleteken. Gyülekezetünk minden tagját szeretettel kérjük, hogy ezekre az alkalmakra hívja el azokat a családtagjait, ismerőseit, akiket szeretne Jézus Krisztushoz közelebb vinni, és a gyülekezet közösségébe integrálni.

MEGÚJUL A NAGYTEMPLOM

Talán még emlékszünk arra, amikor 2 évvel ezelőtt a templombelső festése után esperes úr azt mondta, hogy szeretnénk tovább folytatni a megkezdett munkát, a templom belső és külső megújítását. Most örömmel számolok be arról, hogy ez lehetővé vált egy újabb pályázati támogatás keretén belül. Folyó év májusában írt ki az Észak-Alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség egy újabb turisztikai pályázatot, amelyen egyházközségünk is indulhatott. Felettébb örültünk annak, hogy a pályázati kiírás összhangban volt elképzeléseinkkel. A pályázatunkat a döntéshozó szervezet támogatásra érdemesnek ítélte, és a támogatási szerződést november 28-án aláírtuk. Terveink között szerepel a templom teljes körű külső felújítása, ami magában foglalja a podeszt, a lábazat, bádogos szerkezetek javítását, a homlokzat festését és egy új akadálymentes rámpa építését.

A belső rész legnagyobb munkálatai közé tartozik a templom padlózatának mészkölapokra történő cseréje és az akadálymentes közlekedést elősegítő lift építése a keleti toronyban. A kóruskarzat szükség szerinti átépítése, hogy alkalmas legyen egy nagy, több száz fős kórus koncertjére is. A régi orgona felújítását is el fogjuk végezni, és egy új hangosítás és vetítőrendszer telepítésére is sor fog kerülni, amelyek áldásait az istentiszteleti alkalmakon fogjuk érezni. Restaurátori munkák is szerepelnek a pályázatban. Az úrasztala helyenként megkopott és megsérült, ezeket a hibákat fogjuk orvosolni. A templomtérben lévő padok

szükség szerint lesznek felújítva és a korinthoszi oszlopföket is megújítjuk, hogy a díszítések mintázata láthatóvá váljon a festékrétegek alatt. A templombelső világítását le fogjuk cserélni: modern ledes világítás lesz helyette. A kis imaterem ülőhelyeit mobil ülőalkalmatosságokra cseréljük, ami lehetővé teszi, hogy egy több célra alkalmas teret alakítsunk ki a templomon belül. Itt a kisterembe vetítőrendszer telepítésére is sor fog kerülni. A pályázat céljai között szerepel új kiállítások és bemutatóterek létrehozása. Ide tartozik a keleti torony látogathatóvá tétele, a régi óraszerkezet, a régi tűzfigyelő helyiség bemutatása, a padlásteret megnyitjuk a látogatók előtt, ahova építészettörténeti és egyháztörténeti kiállítást tervezünk. Nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy a fiatalabb korosztályt megszólítsuk az új attrakciókkal, ezért egy multifunkcionális foglalkoztató, múzeumpedagógiai tér megvalósítása fog történni, ahol gyermek-foglalkoztató, ajándékkészítés, kézműves foglalkozások, rendhagyó történelemórák lesznek. Természetesen része elképzeléseinknek a meglévő kiállítások további fejlesztése is. A munkálatok 2013 márciusától fognak elkezdődni és egészen 2014 tavaszáig fognak tartani. Sok feladat elvégzése vár ránk és kérjük, hogy Isten áldja meg a munkánkat, hogy valóban minden, ami történni fog, az a gyülekezet hasznára és Isten dicsőségére történjen.

Oláh István

beosztott lelkész, projektmenedzser